

Å l a n d s l a n d s k a p s n ä m n d s

framställning till Ålands landsting med förslag

N:o 24/1946.

till landskapslag angående ändring av landskaps-

lagen om kommunallag för landskommunerna i land-

skapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

Enligt landskapslagen den 22 februari 1946 angående ändring av

landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland,

utfärdad den 21 augusti 1930, får skattskyldig person, vars inkomst

efter medgivna särskilda avdrag icke överstiger adertontusen mark, från

sin inkomst vid kommunalbeskattningen ytterligare, då inkomsten icke

överstiger niotusen mark, göra grundavdrag med minst tvåtusen och

högst fyratusen mark i enlighet med vad kommunalfullmäktige för den

varje år skeende taxeringen beslutat, samt då inkomsten överstiger

niotusen men icke adertontusen mark, skall från inkomsten avdragas

en del av förenämnda grundavdrag. För barn, som skattskyldig per-

son försörjt, och vilket icke före skatteårets ingång fyllt sexton

år, beviljas ett avdrag i enlighet med kommunalfullmäktiges för var-

je taxering fattade beslut med minst ettusen och högst fyratusen mark.

Efter det beloppen av förenämnda avdrag fastställdes hava förhållan-

dena undergått en väsentlig förändring. På grund av penningvärdets

försämring med åtföljande stegring av levnadskostnadsindex och den allmänna lönenivån hava avdragen blivit otillräckliga. På grund härav har man i riket höjt såväl grundavdraget, som barnavdraget från nu gällande belopp till det dubbla, d.v.s. grundavdraget har fastställts från sextusen till tolv tusen mark och barnavdraget från fyrtusen till åttatusen mark. Dessutom har det ansetts skäligt, att maximumbeloppet för det avdrag, som beviljas på grund av att skattebetalningsförmågan väsentligen nedsatts genom underhåll av nära anförvanter eller till följd av egen eller närstående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak, höjes från tiotusen till trettio tusen mark, samt att den för avdragets beviljande förutsatta inkomstgränsen avskaffas.

Den nedsättning i skattebetalningsförmågan, som härleder sig av familjeställning, har man numera i riket beaktat jämväl i kommunal- skattelagstiftningen. Sålunda få makar, vilka böra beskattas särskilt för sig vardera tillgodoräkna sig vid beskattningen det i lag stadgade grundavdraget, varför stadgandet om äkta makars, som skola skilt beskattas, grundavdrags fastställande på grund av deras sammanlagda inkomst- och avdragets görande från den makes inkomst, som haft den större inkomsten, utesluts.

Landskapsnämnden, som utgår ifrån, att de skattskyldiga i landskommunerna uti landskapet skola vid kommunalbeskattningen få åtnjuta samma avdragsförmåner som de skattskyldiga i rikets landskommuner, dock så att lägre gränsen för barn- och grundavdrag föreslås till tretusen resp. fyratusen mark, har för möjliggörande av detta uppgjort förslag till ändring av 121 § i landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930, varför landskapsnämnden med hänvisning till förestående vördsammast härmed förelägger Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

I enlighet med Ålands landstings beslut skall § 121 i landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, sådant nämnda lagrum lyder i landskapslagen den 22

februari 1946, erhålla följande ändrade lydelse:

§ 121.

Från skattskyldig persons inkomst skall, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för den taxering, som för varje år skall förrättas, besluta, såsom barnavdrag ytterligare avdragas minst tretusen och/åtta-^{högst} tusen mark för varje barn eller adoptivbarn, som han på grund av sin försörjningsplikt under skatteåret försörjt och som före skatteårets ingång icke fyllt sexton år. Då hustru skilt beskattas, må avdraget endast från den makes inkomst, vilken ensam eller huvudsakligen försörjt barnet. För barn, som själv har inkomst, må avdrag göras blott, såframt sagda inkomst understigit det av kommunalfullmäktige fastställda beloppet.

Överstiger skattskyldig persons och hans makas sammanlagda inkomst efter i §§ 110, 111 och 112 nämnda avdrag jämte i föregående moment stadgat barnavdrag icke femtiotusen mark, må därifrån göras ytterligare följande avdrag:

Då inkomsten icke överstiger tjugotusen mark, minst fyratusen och högst tolv tusen mark, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för varje år besluta samt, då inkomsten

överstiger 20.000, men icke 22.000 mark, 95 % av det fastställda avdraget

"	22.000,	"	"	24.000	"	90	"	"	"	"	"
"	24.000,	"	"	26.000	"	85	"	"	"	"	"
"	26.000,	"	"	28.000	"	80	"	"	"	"	"
"	28.000,	"	"	30.000	"	75	"	"	"	"	"
"	30.000,	"	"	32.000	"	70	"	"	"	"	"
"	32.000,	"	"	34.000	"	65	"	"	"	"	"
"	34.000,	"	"	36.000	"	60	"	"	"	"	"
"	36.000,	"	"	38.000	"	55	"	"	"	"	"
"	38.000,	"	"	40.000	"	50	"	"	"	"	"
"	40.000,	"	"	42.000	"	45	"	"	"	"	"
"	42.000,	"	"	43.000	"	40	"	"	"	"	"
"	43.000,	"	"	44.000	"	35	"	"	"	"	"
"	44.000,	"	"	45.000	"	30	"	"	"	"	"
"	45.000,	"	"	46.000	"	25	"	"	"	"	"
"	46.000,	"	"	47.000	"	20	"	"	"	"	"
"	47.000,	"	"	48.000	"	15	"	"	"	"	"
"	48.000,	"	"	49.000	"	10	"	"	"	"	"
"	49.000,	"	"	50.000	"	5	"	"	"	"	"

Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga genom underhåll av

nära anförvanter eller till följd av egen eller närstående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak väsentligen nedgått, kan från inkomsten avdragas högst trettiotusen mark. Från avliden persons inkomst kan efter prövning avdrag göras eller hans dödsbo beviljas fullständig befrielse från skatt, därest han efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom för sin försörjning.

Har skattskyldig avlidit efter det beskattningen verkställts, kunna fullmäktige, om den avlidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka för sin utkomst varit beroende av hans förvärv och omständigheterna äro särdeles ömmande, på ansökning efter prövning medgiva delvis eller fullständig befrielse från skattens erläggande.

Denna lag tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning, som förrättas på grund av 1946 års inkomster.

Mariehamn den 14 november 1946.

På landskapsnämndens vägnar:

Teknisk handfärd.